

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΤΟΥΡΚΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ

Οι διεθνιστικές «ελίτ» της Ελλάδος, «προοδευτικοί» από αριστερά και «κοσμοπολίτες» νεοφιλελεύθεροι από δεξιά, χρησιμοποιούν αλά κάρτ τον Διαφωτισμό για να περιγράψουν ιδεοληπτικά έναν Νέο Κόσμο όπου δεν υπάρχουν Έθνη ούτε εθνικά Κράτη αλλά ελευθερία και αδελφσύνη στην αγκαλιά του πολυπολιτισμού. Περσινά ξινά σταφύλια. Αυτό επεδίωξε η Γ΄ Κομμουνιστική Διεθνής με επί κεφαλής τη Σοβιετική Ένωση. Κατέρρευσε. Το ίδιο επεδίωξε η αμερικανική μοναδική Υπερδύναμη με την παγκοσμιοποίηση, αλλά οι «Αγορές» της, οι επιδρομές της στην Ανατολή και η «Αραβική Άνοιξη» της αποσταθεροποίησαν την παγκόσμια οικονομία, την Ευρώπη και την γεωπολιτική ισορροπία. Αποτέλεσμα: φτώχεια και απελπισία, χάος, θάνατος και εκατομμύρια πρόσφυγες προς τη Δύση.

Δεν αντιλαμβάνονται άραγε οι ιδεοληπτικοί ότι κουβαλούν νερό στον μύλο του εχθρού; Κουβάλησαν πάντως άφθονο νερό στον μύλο του Μεγάλου Τούρκου Αδελφού όταν εκστασιασμένοι αποθέωσαν και διέδωσαν σε μυριάδες Έλληνες αναγνώστες το βιβλίο του Μαρκ Μαζάουερ *Θεσσαλονίκη, πόλη των φαντασμάτων*; Επιφανής καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης, ο Μαζάουερ με αξεπέραστη μαστοριά παρασιωπά, κατ' επιλογήν, κρίσιμα ιστορικά γεγονότα, υποτιμά πολλά σημαντικά και μεγεθύνει ασήμαντα. Με γλαφυρότητα και με αλά καρτ Ιστορία ζωντανεύει γοητευτικά φαντάσματα που συνεπαίρνουν τους αναγνώστες του σε μια φανταστική πόλη πολυπολιτισμού και ανεκτικής εξουσίας.

Γιατί ειδικά τη Θεσσαλονίκη; Και γιατί στον συγκεκριμένο ιστορικό χρόνο; Ο ίδιος αυτοπροσώπως απαντά στη σελίδα 554 του επιμάχου βιβλίου του ως εξής: *«Καθώς τα μικρά κράτη ενσωματώνονται σε έναν ευρύτερο Κόσμο, ένα άλλο μέλλον μπορεί να χρειάζεται ένα άλλο παρελθόν»*. Παρότι γνωρίζει ασφαλώς την Ιστορία, παραδέχεται ότι κατασκεύασε *«ένα άλλο παρελθόν»* της Θεσσαλονίκης, το οποίο ουδέποτε υπήρξε αλλά είναι απαραίτητο για το *«άλλο μέλλον»* και τον άλλο ρόλο της αυριανής Θεσσαλονίκης στον *«ευρύτερο Κόσμο»* όπου *«τα μικρά κράτη ενσωματώνονται»*.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο Μαζάουερ εμφυτεύει τη δήθεν *«αλήθεια»* ότι η Θεσσαλονίκη ήταν *«πολυπολιτισμική»* και έτσι μόνον επί αιώνες *«ευτύχησε»* διότι οι Οθωμανοί προσέφεραν *«ανοχή, ασφάλεια και ευημερία σε όλους»*. Μεταξύ 1912-1943, όμως, *«έχασε τον πλούτο της»* διότι *«εξελληνίσθηκε»*. Με το βιβλίο αυτό διασταυρώνονται *«συμπτωματικά»* οι κρίσιμες γεωπολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια και ο κομβικός ρόλος της Θεσσαλονίκης στην περιοχή, η χρεοκοπία της Ελλάδας και η συνακόλουθη ένταξή της στον υπερ-εθνικό μηχανισμό των Μνημονίων, ο προελαύνων νεο-οθωμανισμός της Τουρκίας και η ιδεοληψία των ελλαδικών ελίτ από αριστερά-δεξιά.

Πολυπολιτισμός, όμως, δεν σημαίνει πολλοί πολιτισμοί μαζί σε έναν τόπο. Σημαίνει ένα εκπαιδευτικό πολιτικό σύστημα που σκοπεύει να ενσταλάξει στους πολίτες μια νέα ενιαία κοινή *πολυπολιτισμική* ταυτότητα, η οποία συναρμολογεί σε ένα νέο μείγμα επιλεγμένες αξίες όλων των επιχωρίων διαφορετικών και, σαφέστατα, διακριτών πολιτισμών. Η *πολυπολιτισμική* ταυτότητα είναι υπερ-εθνική, καταργεί τα Έθνη και αποτελεί προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της παγκοσμιοποίησης.

Ο Samuel Huntington, καθηγητής του Χάρβαρντ, κορυφαίος στρατηγικός αναλυτής και Σύμβουλος Ασφαλείας του Λευκού Οίκου, έγραψε το 2004:¹

---

1. Samuel Huntington, *Ποιοί είμαστε; Η αμερικανική ταυτότητα στην εποχή μας*, Εκδ. Λιβάνη 2004.

«Ο πολυπολιτισμός υπέσκαψε την έμφαση στην εθνική ταυτότητα της αμερικανικής εκπαίδευσης. Εάν, όμως, ένα Έθνος είναι μια κοινότητα μνήμης, οι άνθρωποι, που χάνουν τη μνήμη τους, χάνουν και την εθνική τους υπόσταση. Ο πολυπολιτισμός είναι στην ουσία του αντι-ευρωπαϊκός πολιτισμός».

Με τον πολυπολιτισμό βαίνει η Γεωπολιτική. Από το 1990 η Μεσοβαλκανική Ζώνη έχει κατακερματισθεί σε μικρά ανίσχυρα κράτη τα οποία αποτελούν άμεσα ή έμμεσα δυτικά προτεκτοράτα: άμεσα Βοσνία-Ερζεγοβίνη και Κοσσυφοπέδιο, έμμεσα Μαυροβούνιο και Σκόπια. Η Αλβανία και η Βουλγαρία είναι μέλη του ΝΑΤΟ –η δεύτερη και της Ε.Ε. Η Ζώνη αποτελεί τον συντομότερο γεωστρατηγικό διάδρομο Αδριατική - Εύξεινος Πόντος-Υπερκαυκασία-Κασπία που ελέγχει την ασφάλεια των ενεργειακών πηγών και απέμεινε ο μόνος δρόμος για τη μεταφορά των ενεργειακών πόρων προς την Ευρώπη. Στις ακτές των δύο Θαλασσών της και στην ξηρά της λειτουργούν οι ισχυρότερες στην Ευρώπη αμερικανικές πολεμικές βάσεις.² Κρίσιμος κόμβος του ενεργειακού γεωπολιτικού πεδίου είναι η Τουρκία, η οποία ασκεί στρατηγική βάθους με τον νεο-οθωμανισμό της.³ Ταυτόχρονα, η Θεσσαλονίκη αποτελεί την κεντρική πύλη αυτού του χώρου στο Αιγαίο . Αυτήν στοχεύει το βιβλίο του Μαζάουερ και ανοικτά ο Μεγάλος Τούρκος Αδελφός. Την Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου 2013 ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν μετέβη στην Κεσσάνη της Ανατολικής Θράκης και σε απόσταση αναπνοής από τον Έβρο διεκήρυξε:

«Η Θράκη είναι ταυτοχρόνως η Θεσσαλονίκη, η Κομοτηνή, η Ξάνθη, το Κίρτζαλι στη Βουλγαρία, ο Βαρδάρης, τα Σκόπια, το Πρίζρεν στο Κόσοβο, το Σεράγεβο. Η Θράκη είναι η ζωντανή ιστορία της Τουρκίας στην Ευρώπη και η εκπρόσωπος του ιστορικού παρελθόντος της σε αυτήν τη γεωγραφική περιοχή»

Όταν, συνεπώς, κατήγγειλε φραστικά την Συνθήκη της Λωζάννης πριν λίγες μέρες τώρα, δεν ήταν η πρώτη φορά που ανοικτά διεκδικούσε την επιστροφή των Οθωμανών στον χώρο της Ελλάδος και των Βαλκανίων. Το 2013 επιβεβαίωσε ρητά ότι την επιστροφή των νεο-Οθωμανών στα Βαλκάνια με επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη προετοίμασε το βιβλίο του Μαζάουερ *Θεσσαλονίκη, πόλη των φαντασμάτων*, το οποίο αποθέωσαν οι διεθνιστικές «ελίτ» της Ελλάδος, «προοδευτικοί» από αριστερά και «κοσμοπολίτες» νεοφιλελεύθεροι από δεξιά. Κουκιά τρων, κουκιά μαρτυρούν!

Στο Μεγάλο Ρολόγι του Χρόνου οι ωροδείκτες της Ιστορίας κινούνται συνεχώς μόνον μπροστά και, στην εποχή μας, κινούνται με μεγάλη ταχύτητα. Επιβάλλεται σε όλους μας, λοιπόν, νηφαλιότητα, μελέτη και βαθύς σεβασμός για να προλάβουμε τον Ιστορικό Χρόνο πριν μας σαρώσει. Η Ιστορία τιμωρεί αμείλικτα όλους όσους τη λησμονούν και προ πάντων την παραποιούν. Βυθισμένος στην ολόπλευρη κρίση και στην παρακμή ο ελληνικός Λαός ενημερώνεται ελάχιστα, αποσπασματικά και ευκαιριακά με απλά ψήγματα πληροφοριών οι οποίες κατά κανόνα χρησιμοποιούνται ελλειπτικά για να καπηλευθούν το συναίσθημά του. Του είναι έτσι αδύνατον να έχει μια εικόνα, έστω αχνή, του γεωπολιτικού πεδίου όπου, ωστόσο, κρίνεται η πορεία της Πατρίδας του. Όλα δείχνουν, δυστυχώς, ότι δεν έχουν την εικόνα του πεδίου όσα κέντρα στην Αθήνα διαμορφώνουν πολιτική και κοινή γνώμη. Περί άλλων μεριμνούν.

N. I. Μέρτζος

2. Συλλογική μελέτη *Βαλκάνια 1912-2011, Εκατό Χρόνια Θύελλες*, Ε.Μ.Σ.- Κυριακίδη 2012.

3. N. I. Μέρτζος, *Το Μακεδονικό Παίγνιο Γεωστρατηγικής*, Ε.Μ.Σ. 2012.